



Tuần Báo Vô Vi

30 tháng 3 năm 2025

Số 753

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám



Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Phân cách chia ly là chia làm sao ?
- 2) Độc tài nắm quyền muốn điều khiển người khác tại sao ?
- 3) Sự kiên trì tu thiền có hữu ích gì không ?
- 4) Ai là người trách nhiệm xây dựng tâm thân ?
- 5) Làm sao liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ được ?
- 6) Sự kiên nhẫn hành pháp có hữu ích gì cho tâm lẫn thân ?
- 7) Bộ đầu sáng và tròn do đâu tạo thành ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Atlantic city, 01/11/97 2:15 AM Hỏi: <i>Phân cách chia ly là chia làm sao ?</i> Đáp: Thừa phân cách chia ly là kẻ ở người đi, bỏ xác tại mặt đất, nhưng mọi người đều phải hoàn trả lại lòng đất, thật sự gọi là sự phân cách chia ly. Lúc ấy mới cảm nhận được có đến mới có đi, nhưng rất tiếc không hiểu đến từ đâu và sẽ ra đi bằng cách nào ? Chỉ có người thật tâm tu, mới thấy rõ hồn đến từ tam thập tam thiên thể giới, rồi phải ra đi bằng hai tay không, tùy theo luật nhân quả mà tiến. Phần hồn tiếp tục học trong sự tiến hóa, do nhân quả an bài. Người tu thiên thì tạo nhân lành trước khi lìa xác, thì ai ai cũng được vui sau khi lìa xác. Nơi đó mọi người đều tốt và giúp đỡ lẫn nhau, sẽ không còn bơ vơ nữa. Kệ : Tu hành giải thoát chẳng thua buồn Giải quyết tâm linh biết rõ nguồn Đời đạo không lầm trong thức giác Quý yêu muôn loại tự rèn trui.	2) San Jose, 02/11/97 1:40 AM Hỏi: <i>Độc tài nắm quyền muốn điều khiển người khác tại sao ?</i> Đáp: Thừa làm người được cung chiều lại lộ tánh độc tài muốn điều khiển người khác là vì tưởng làm chính mình giỏi hơn người khác. Đối với bạn tu Vô Vi thì lộ ra rõ rệt không thể dối trá được, vì đường lối của người tu Vô Vi là phải nhịn nhục và hy sinh trong tinh thần xây dựng chứ không chia ra để trị, hứa một là một hai là hai, không nên sửa đổi bất thường. Kệ : Tự mình thức giác tự làm gương Trì trệ không tu tự hãm đường Gay gắt với người trong giới đạo Khó tu khó tiến chẳng còn thương.
3) Oroville, 03/11/97 1:35 AM Hỏi: <i>Sự kiên trì tu thiên có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thừa sự kiên trì tu học rất hữu ích cho tâm thân, chắc chắn đạt tới sự thanh tịnh, trước khi chết lìa xác rất bình an. Kệ : Quân bình tự đạt trí thân an Giải quyết buồn vui tự mở màn Đời tạm không còn gieo luyến tiếc Thực hành chơn pháp tự mình sang.	4) Oroville, 04/11/97 2:55 AM Hỏi: <i>Ai là người trách nhiệm xây dựng tâm thân ?</i> Đáp: Thừa phần hồn là người trách nhiệm xây dựng tâm thân, cần hành pháp khư trước lưu thanh, hướng về thanh tịnh mà tu tiến thì mới sáng suốt, nhận lãnh trách nhiệm thiêng liêng giải quyết từ đời và đạo, trong cuộc sống, triền miên trong xây dựng. Kệ : Trí tâm khai triển tự mình mừng Phát triển tâm linh tự cảm ứng Trí tuệ khai minh hành sáng suốt Xét mình rõ họ tiến cao từng.

5) Oroville, 05/11/97 3:05 AM Hỏi: Làm sao liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ được ? Đáp: Thừa hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phát triển luồng điện trung tim của bộ đầu, gọi điện tâm liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ chỉ có rút đi lên, thì tâm mới an trí mới mở, vui hành trong thanh tịnh. Kệ : Tinh vi chỉ có một đường tiến Cảm thức trần gian chỉ có phiền Động loạn do mình thu chẳng giải Không còn trật tự chẳng còn yên.	6) Oroville, 06/11/97 2:30 AM Hỏi: Sự kiên nhẫn hành pháp có hữu ích gì cho tâm lẫn thân ? Đáp: Thừa sự kiên trì hành pháp rất hữu ích cho tâm lẫn thân, sức khỏe lành mạnh, phát triển trí tâm, tự hiểu được sự thanh nhẹ của chơn lý là gì, tự thức và phát triển tâm linh rất dễ dãi. Kệ : Trì tâm phát triển tự hành hoài Phát triển tâm linh chẳng có sai Không thiếu không dư tâm tự thức Bền lâu vững tiến tạo thanh đài.
7) Oroville, 07/11/97 2:55 AM Hỏi: Bộ đầu sáng và tròn do đâu tạo thành ? Đáp: Thừa khi nhắm mắt cảm thấy trên bộ đầu sáng rộng và tròn là do thực hành công phu đêm đêm. Như vậy thì nguyên khí trung tim bộ đầu hội tụ hình thành thì mới cảm thức rõ ràng, lúc nào cũng thanh tịnh và sáng suốt. Kệ : Cảm thông nguyên lý tự mình buông Sáng suốt minh tâm chẳng có buồn Uyển chuyển quy hình trong thức giác Tràn đầy thanh điện hướng về nguồn.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 22 (tiếp theo)

...
Tu, sửa nó mới thanh tịnh. Khi thanh tịnh rồi thông suốt mọi việc. Từ nhỏ đến lớn chưa học nhưng mà hiểu. Nó hiểu là nhờ cái gì? Nhờ sự thanh tịnh. Sự thanh tịnh là sự sáng suốt, giải mở và dẫn tiến. Tại sao chúng ta phải tu thiền cho nhiều vậy? Tu thiền để giải mở tới thanh tịnh tự cứu. Kinh Thánh tràn đầy Jé-sus Christ đã nhắc nhở nhân sanh, nhân sanh cảm thức đây là một bậc từ ái để dìu tiến tâm linh, mà lỗi của con người không chịu thực hành đúng mà thôi. Niệm Ngài vô ích, hành như Ngài mới phát triển. Chúng ta hành, “*khứ trước lưu thanh*” thì từ trường càng ngày càng tốt thì chúng ta mới tiến tới chỗ từ ái tận độ được. Đọc Kinh Thánh càng ngày càng thấm thía, sau khi thực hành rồi mới thấy rõ Kinh Thánh. Có nhiều người nói tôi là Công Giáo, tu biết bao nhiêu năm nhưng mà không hiểu Kinh Thánh nói cái gì, dịch sai, làm sai rất nhiều thành ra tâm thức không yên ổn, gia đình không tốt. Mà thực thi Pháp Lý Vô Vi và đi đúng Kinh Thánh, phát triển tâm linh và tiến tới vô cùng, thì không còn mê chấp nữa, không còn ché đạo này đạo nọ mà hại tâm thân. Tự mình thức giác, khai triển trực giác thì không còn bấn mơ nữa, không có mơ ước một điều gì nữa. Chỉ càng ngày càng phát sáng, tận độ quần sanh. Như chúng

ta thấy ánh quang của mặt trời hằng ngày có phận sự chiếu ban cho tất cả muôn loài vạn vật trên mặt đất không một lời than thở. Chỉ người thế gian trách móc ánh sáng của mặt trời mà thôi. Nhưng vẫn ban chiếu, vẫn thanh tịnh, vẫn tận độ. Chúng ta nhìn thẳng tia sáng của mặt trời chúng ta rất hổ thẹn. Chúng ta đã hành được việc gì? Sự bảo trợ của mặt trời đã giúp đỡ chúng ta từ giờ phút khắc, nhưng mà chúng ta không phát triển tiến tới thanh nhẹ và sáng suốt. Như vậy là chúng ta hổ thẹn với Trời Đất, chúng ta hổ thẹn với tự nhiên, hổ thẹn với tình thương thanh nhẹ của Chư Vị Quang Phật đã ban chiếu cho chúng ta hằng ngày. Phật là gì? Phật là thanh nhẹ và sáng suốt, chứ Phật không phải đặt tên của ông Phật và để ngự trên bàn, hù hiếp chúng sanh, cái đó là sai rồi! Phật là do tâm hiểu, thực hành tới thanh nhẹ tức là Phật.

Người ở thế gian cung phụng thờ Phật, nhưng mà tâm chưa thật, làm gì biết được Phật là ai? Biết được mình là Phật mê ngủ thôi, mê đủ chuyện mà không sửa tiến. Cũng là nói tu đạo Phật, là Phật mê ngủ, chớ đâu Phật tiến tới tốt đâu!

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 3 tháng 10 năm 1971

Thăm thăm diệu huyền trí khắc tâm
Bình minh vượt khỏi nơi giam cầm
Hồn phi thiên cảnh thâm tâm giác
Thế sự nhơn tình thánh giáng lâm.

Tu cho vượt khỏi sai lầm,
Thanh cao không động tự tâm tiến thăng.
Vượt qua mỗi lớp mỗi tầng,
Tiến theo chơn pháp hợp phân chuyển lần.
Thế gian tạo hóa cán cân,
Thiên đàng cõi mở xa gần như nhau.
Từ bi bác ái nhiệm mầu,
Thương nhau giúp đỡ kết tàu tiến tu.
Dựng xây xây dựng đắp bù,
Minh tâm kiến tánh vượt mù thế gian.
Buồn vui tự xét tự bàn,
Sửa sai dẹp loạn cơ hàn tiêu tan.
Chớ theo ngoại cảnh bất an,
Chuyện ai kệ họ chớ sang bức mình.
Thế gian thứ tự duyên tình,
Sanh rồi lại diệt chính mình phải theo.
Giàu sang cũng thác như nghèo,
Cũng theo định luật chạy theo chuyển quần.
Tiến tu tự mở lần lần,
Vô Vi pháp lý sẵn gần bên ta.
Tình thương thế giới một nhà,
Hồn khôn minh định vào ra dạy đời.
Tiền nhân để lại đôi lời,
Nhủ khuyên thiên hạ tự rời bỏ tham.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tổng lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.



HỒI MƯỜI (tiếp theo)

ĐẠO LÍ TRỊ GỐC, PHÁP LÍ TRỊ NGỌN **GỐC NGỌN CÙNG GIÚP ĐỠ CÙNG THÀNH TỰU** **TÂM HUỆ TU TRONG, TÂM YÊU TU NGOÀI** **TRONG NGOÀI CÙNG THÍCH ỨNG CÙNG HỢP LÚC**

...

Cư Sĩ: Xin hỏi, hiền sinh từ đâu tới? (Tế Phật chợt xuất hiện trên không trung, hào quang tỏa chiếu sáng ngời, cư sĩ liền rõ đó là Phật Sống tới, vội khấn đầu lạy chào).

Thái Sinh: Thưa kẻ hậu học này là thiên bút Thái Sinh, thuộc Thánh Hiền Đường ở Đài Trung, kính xin Cư Sĩ chỉ giáo nhiều cho. Tiểu đệ từng được ân sư Tế Phật cho biết Cư Sĩ là người giàu đức nhân ái, giờ đây xin Cư Sĩ chỉ giáo cho kẻ hậu học này được rõ là Cư Sĩ đã tu trì cách sao, mà dung mạo lại sáng rõ thanh quang điển lành?

Cư Sĩ: Người ta nếu luôn luôn yêu kẻ khác như yêu mình, tự nhiên tâm mở rộng, chẳng gì cản trở. Còn lòng dạ hẹp hòi, tâm hỗn ắt

sẽ đau khổ khiến những kẻ chung quanh cũng bị khổ sở lây.

Thái Sinh: Thưa lời dạy của bậc tiền bối quả là chí lí, tâm hẹp hòi nếu như mở rộng tự cảm thấy sung sướng người khác cũng hạnh phúc lây, mình sân hận, kẻ khác mất vui, thành mình cũng đau khổ.

Cư Sĩ: Quả đúng như vậy, ngày nay nếu như muốn cải thiện đời sống xã hội tất nhiên phải cải tâm trước, đổi tâm phần nộ thành tâm hoan hỉ.

Thái Sinh: Xin Cư Sĩ thuật lại cho một câu chuyện về tình thương yêu, chứa đựng ý nghĩa nhân ái sâu xa cảm động để ghi vào sách Nhân Gian Du Kí.

Cư Sĩ: Được, tôi xin kể lại hai câu chuyện thật của hai vị hiền nhân có lòng thương yêu vô cùng rộng lớn.

Thái Sinh: Thưa, kẻ hậu học xin lắng tai nghe.

Cư Sĩ: Ít năm trước đây có một thanh niên, mồ côi mẹ từ lúc còn nhỏ, cha lại lấy vợ bé, cho nên không những đã thiếu tình thương của mẹ hiền ấp ủ, lại còn mất đi tình yêu mến của cha đùm bọc, cùng sự dạy dỗ tới nơi tới chốn. Sau khi học xong trường làng bèn bỏ nhà ra sống bụi đời giữa chốn phồn hoa đô thị. Bởi vậy, lòng dạ thanh niên đó chất ngập bao nỗi bất bình, uất hận để rồi đọa lạc xuống đáy vực sâu. Y kết giao với bọn bất lương, lập bè lập đảng, phá hoại an ninh trật tự của xã hội. Có một ngày nọ vì bị sự túng quẫn đói khổ dày vò, y đã nổi máu tham sân điên khùng, giấu dao nhọn trong mình lên xe buýt toan tính cướp tiền của của ông già tài xế, nhưng may mắn thay lại gặp ông già lái xe giàu lòng nhân đức. Người thanh niên đó đợi tới lúc xe chạy ra ngoài ngoại ô vắng vẻ, liền rút dao ra dí vào hông ông già, hét lớn: "Đưa tiền đây mau, cưỡng

lại sẽ chết liền". Ông già là kẻ tu hành, trọn đời cứu người giúp đời, nên thần trí vững vàng, do đó hoàn toàn bình tĩnh trả lời: "Này cậu, hãy buông dao ngay đi". Thanh niên đáp: "Không cầm mồm tao giết ngay tức khắc". Ông già nói: "Cậu chớ ngại, tôi sẽ không thừa cảnh sát, tôi chỉ có một ngàn đồng, nếu như cậu thật tình ăn năn hối cải, tôi có thể giúp đỡ cậu ngay, cậu hãy tin tôi đi". Người thanh niên nghe vậy không những không uy hiếp ông già mà còn rất đổi ngạc nhiên, nói chẳng nên lời. Ông già lại tiếp: "Cậu ơi, tuổi tôi đã già, nếu như cậu giết tôi, tôi không tiếc thân đâu, song tuổi cậu còn quá trẻ, quốc gia đã hun đúc tinh thần cậu, gia đình đã nuôi dưỡng cậu, việc đền ơn nhà trả nợ nước chưa xong đã vội chôn vùi tương lai, mang tội bất hiếu với cha mẹ, bất trung cùng tổ quốc, bị người đời khinh khi, bị tù tội chẳng có ngày ra, người thân bị tai họa lây oan uổng, nỗi đau khổ phần uất nếu như cậu chịu đựng nổi há lại không gọi đó là hành động thông minh được hay sao... (Ông già chân thành khuyên nhủ lại cậu thanh niên mãi).

(còn tiếp)

